

10

Χειρόγρ. 212, f. 63r. Προικοσύμφωνον τῆς 13 Νοεμβρίου 1734.

[Πρι]κοσηνφόνο Νικολού [ιου
κυρ Μιχηλή] λη Καμπουρη με [θι-
γα]τε^{ρα} Γιεοργη [Βλασταρη]
ονοματη Μαρια.

Εἰς δοξαν Θεοῦ αμην. 1734 Νοεμβρίου 13,
Πάρος, Παρικια. Εθος παλεον εδοθι και νομ(ος)
παρα Θεοῦ παντοκρατορ προς² το πληθινον
τον αν(θροπ)ον, και εἰς τοῦτο ελαβων την ευ-
λογιαν ὁ Αβρααμ και ἡ Σαρα και παλην ελ-

θοντος σοματικος επι της γῆς τον³ εγ Γκανα της Γαληλεας προτον γαμον ευλογισεν
και προτον θαυμα εἰς αυτοῦς αναδιζας, οὗτο, παναγιε βασιλευ, ευλογισων και το⁴ πα-
ρὸν σινικιεσιον, οπος εν Θεῷ αγιο ινα λαβη ὁ κυρ Νικολ(ος) ιως τοῦ κυρ Μιχηλη Καμ-
πουρη την θιγατεραν τοῦ κυρ Γιεοργη⁵ Βλασταρη δια γινεκαν τοῦ νομιμον κε παρ-
θενον, καθος ορηζη ι αγια τοῦ Θεου και αποστολικην εκλησιαν. Και εν μπροτης μεν
επι⁶ καλουντε τὰς ευχὰς τον γονεον τος, οτη κατα το γιεγραμενον ευχηε γονεον στη-
ριζοῦν θεμεληα ικον. Επιτα δια χαρην πρικός⁷ ταζη ο κυρ Γιεοργης της θιγατρος
αυτοῦ ενα σπιτη κατογιον εχη γονικο τοῦ εἰς τοποθεσιαν Χαλαρα, σ(ιμπληος) Μο-
σκου Αντονι Λεκατι ενα⁸ στρομα, τρια μαξελαρια, διο ζευγαρια σεντονηα μπαμπα-
κιερα, ενα παπλομα κε διο αμπολες, διο ικουνες ὁ Παναγια, α⁹ πλαδενες και πιατα
τοῦ Ανγκονος κοματηα ικοσι, μπουστομπρατζολα ζευγαρια τρια, το ενα χρισο, το αλλο
απροκαδω κε¹⁰ το δε αλλω αραδοτο με τοῦς στομαχικοῦς τ(ος) και προστοποδιες
μαζη, μπουστομανικα ληνα τρια ζευγαρια, τα διο κενουργια κε το αλλω τρι¹¹ μενο,
κοῦρτηνα μια, ενα ταυλομαντηλο κε πετζετες τεσερης, κασεληα διο, ενα σκανη κε
αλλες διο καρεγλες ενα αμπελη¹² στων Γκουναδο με δενδρα και σπιτη, σ(ιμπληος)
Τζουανες Προτονοταρης, κε με μιαν μελησα μεσα ενα χοραφη στων ομιον τοπον
σ(ιμπληος) ο ρηθιε¹³ κυρ Γιεοργης ενα βουτζι τοῦ κρασιον, διο βαρελες αποδοχαρηα,
ενα πουλαρο ταυτα παντα και παλε την ευχην τ(ος). Ξεκαθαριζετε,¹⁴ οτη κ(ατα)
την σινιθιαν τοῦ τοπου μας, λεγοντας σινιβαστικα τα μερη, ο Θε(ος) να τοῦς εζησι κε
να αυξησι τες δοῦλεψες τος κε να καμουν¹⁵ κλερονομοῦς κε να πούρκοδοτησοῦν κα-
θος αυτοῦς η δε παλε και τηχη θανατος εις το αναμεταξην τος χορής κλερονομοῦς,
να στρεφουντε¹⁶ και να παραδινοῦντε τα ανο(θεν) όνοματησμενα πουρκια απο κι που
δινοῦντε, γγοῦν εις τοῦς πλεον προθιμοῦς εδικοῦς. [Τοιουτοτρόπων]¹⁷ επισαν, σην-
φονισμενι με καθεν ηρινη και αγαπην, θελοντας διμιος το παρὸν εις ολλα τοῦ τα μέρη
να εχη την καθεν βεβεοσην¹⁸ οθεν γινετε φχνερο και ηπογραφετε ηπο αξηπιστων
μαρτηρον. — Χαρτοφηλαξ Μοστρατος μαρτηρας. — Παπα Αντονι(ος) Κοληβος μαρτηρας.

¹⁹ — Γοῦληαρμής Ραγγουσις μαρτηρας εις τα ανο(θεν) εγραψα.